

O I S

O V I N Y

Nepostradatelný informační a inspirační zdroj pracovníků býv. OIS

Pravicový, liberálně-konzervativní chem.inž. občasník. Založeno r. 1996

**Slovo úvodem**

Tento měsíc přivítáme 20.3. v 22:58 astronomické jaro, kdy o rovnodennosti budou noc a den stejně dlouhé, rovina rovníku se ztotožní s rovinou ekliptiky a bude to hned veselejší. Jaro bude začínat 20. března až do roku 2043. Poté se jeho začátek posune dokonce na 19. března. Ke svému typickému datu 21. se jaro navrátí až v roce 2102.

Ale kabáty zatím ještě neodkládejte, protože paní Zima v astronomii poněkud tápe a podléhá hlavně tepelné setrvačnosti. Nechá se ještě nějaký čas ohřívat jarním slunkem, než odtaje a půjde si odpočinout. To meteorologové jsou větší optimisty. Ti vyhláší jaro už 1. března. Tak uvidíme, kdy se dočkáme i my.

**Motto**

Užívej si dne - už se nevrátí...

**Z citátů, reklam, inzerátů a...**

- „Nedej na první pohled, podívej se podruhé!“
- „Nejstarší řemeslo ženy? Manželka!“
- „Někdo skrývá v řeči myšlenky, jiný jejich nedostatek“
- „Lidé nejsou horší, než byli dříve. Jenom zpravodajství o jejich činech je teď důkladnější.“
- „Kontrast mládí a stáří je v tom, co nazýváme pokrokem.“
- „Smutek jen stěží utopíš v alkoholu. Bývá totiž zatraceně dobrým plavcem.“
- „Páchat dobro není často o nic lepší, než páchat zlo.“
- „Když něco kazíte dostatečně dlouho, zjistíte nakonec, že to vlastně děláte dobře.“

**Víte, že?**

- **Axiom1:** Kočka padá vždy na všechny čtyři nohy (dá se zobecnit i na tři a pětinohé, případně n-nohé kočky. Pro  $n=0$  teorie diverguje). **Axiom2:** Krajíc padá vždy namazanou stranou dolů.  
Nyní když přivážeme kočce na záda namazaný krajíc, namazanou stranou nahoru a necháme volně padat, snadno zjistíme, že dochází k frustraci systému - kočka nemůže spadnout, protože by musela spadnout na obě strany zároveň, což není možné. Odpověď na tuto otázku není zcela jasná. Jelikož se kočka okamžitě po upuštění snaží instinktivně otočit nohama směrem k zemi a chleba se snaží instinktivně otočit k zemi namazanou stranou, dochází ke kolizi obou zákonů. A jelikož musíme pohlížet stejně tak na chleba jako na kočku jako na dva rozdílné subjekty, které si za svými zákony stojí, nelze říci, že jeden ze zákonů převládá druhý. Podle tohoto poznatku se nabízí možnost, že soustava začne rotovat a jelikož nelze určit, kam dopadne, tak ve vzdálenosti nekonečně malé od země se ustálí v rotujícím stavu. To znamená že bude v nekonečně malé vzdálenosti nad zemí rotovat rychlostí blížící se nekonečnu. Protože na máslo působí odstředivá síla, tak se po dosažení určité rychlosti máslo odstředí a tím přestane působit na soustavu chlebový zákon a kočka dopadne na nohy.
- Proč zapálená lýtka? Ředitel Ústavu pro jazyk český říká, že zapálená lýtka „se běžně v češtině zmiňují v případě náhlé výchylky hormonálních hladin. Metafora používající oheň je vcelku srozumitelná, ne úplně ale jasné je, proč si čeština vybrala zrovna lýtka... nikoliv údy, které by byly relevantnější. Čeština si je nevybrala dobrovolně, ale pod tlakem puritánství... Jedná se totiž o eufemistickou náhražku, za pojem v *těle poněkud výše umístěný*, neb tehdejší oděvy toho moc neodhalovaly.“

- Existují čtyři druhy orgasmu: 1. Pozitivní orgasmus: "Ó ano, ano, ..." 2. Negativní orgasmus: "Ó ne, ne, ..." 3. Náboženský orgasmus: "Ó bože, ó bože." 4. Předstíraný orgasmus: "Ach Honzo, Honzo."

**Zajímavá matematika**

Jeden človíček narazil v bohapusté krajině na medvěda. Človíček kouká na medvěda, medvěd kouká na člověka... Oba jsou zmateni a vystrašení a začnou utíkat. Človíček běží směrem na sever, medvěd běží na západ. Náhle se člověk zastavil, popřemýšlel, zamířil na jih a po chvíli byl medvěd před ním a človíček ho zastřelil. Otázka zní: Jakou barvu měl medvěd?

**Vlaky a moucha**

Dvě města A a B jsou od sebe vzdálena 90km. Z města A do města B vyjede vlak rychlostí 60km/h. V tu samou chvíli vyjede z města B vlak do města A po té samé koleji (na ty nádražáky už vážně není vůbec spoleh) stejnou rychlostí. Ve chvíli, kdy se vlaky rozjedou vstříc jistě zkáže, z předního okna (u strojvůdce) vlaku jedoucího z A do B vystartuje moucha cestovatelka rychlostí 100km/h a letí vstříc druhému vlaku. Ve chvíli, kdy k němu doletí, dotkne se nožkou jeho předního skla a letí zpátky. Takto moucha lítá mezi vlaky než jí rozmáčkne na placku. Úkolem je zjistit (samozřejmě z hlavy), kolik kilometrů moucha celkem nalétala.

**Německo – třikrát a dost?**

Německo dokázalo husarský kousek. V průběhu necelého století se mu podařilo dvakrát rozvrátit celou Evropu. A nejen tu, vyvolat globální celosvětový konflikt. Má teď našlápnuto na potřetí? Konec konců agilní germánské kmeny dorazily i upadající Římskou říši. Jde nepochybně o schopné a šikovné etnikum, o čemž svědčí i historie kultury, vědy a množství laureátů Nobelových cen.

Než se však Němci stali národem, trvalo to neobvykle dlouho. Německá knížectví vévodila říši římské už od středověku, ale ostatní velmoci dosáhli imperiálních a koloniálních rozměrů daleko před tím, než se Němcům podařilo sjednotit v národ. Sjednocení Němců do jednoho státu bylo oficiálně oznámeno až 18. ledna 1871 v zrcadlové síni paláce Versailles ve Francii, kde německá knížata slavnostně prohlásila Viléma I. Pruského německým císařem po kapitulaci Francie v prusko-francouzské válce. Sjednocení Německa, kterým většina německy mluvícího obyvatelstva vstoupila do spolkové německé říše, proběhlo v období jednoho století. Hodně za to vděčí pruskému kancléři Otto von Bismarck. A co to udělalo? Stalo se tak v období začínající technické revoluce a Německo brzy stálo v jejím čele. Jenomže kolonie už byly rozděleny a většinu surovin muselo kupovat a dovážet. Jen uhlí mělo dost. Němci se proto cítili v nevýhodě a žádali změnu imperiálních poměrů na základě skutečného rozložení sil. O tom však Anglie a Francie nechtěly ani slyšet. To stálo u kořenů první světové války a Sarajevský atentát a válka Rakouska-Uherska se Srbskem byly jen vítanou záminkou. Pro Němce byla velkým očekáváním a většina rekrutů odcházela do války s úsměvem a přesvědčením, že do Vánoc budou vítězně doma. Nestalo se tak a krvavý vleklý konflikt šokoval celý svět. Vyčerpání ho a zdevastoval nejméně jednu evropskou generaci. Ani silné Německo nemohlo odolat síle spojenců, zvláště když se k nim připojily i Spojené státy americké. Němcům nepomohlo ani to, že podporovali Lenina v jeho revolučním rozpadu carského Ruska. Prohráli a tvrdě za to zaplatili.

Možná by se i poučili, nebýt tvrdé Versailleské smlouvy a světové hospodářské krize. Tyto důsledky umožnili Adolfu Hitlerovi přesvědčit Němce, že je na nich páčáno bezpráví, že jsou výjimeční a vyvolení.

A že on je vyvede ke slávě a spravedlnosti v tisícileté germánské říši. Není divu, že mu uvěřili. Vzpomeňte si, jak jsme v osmašedesátém uvěřili komunistům. Hitler proměnil Evropu ve válčičku od Atlantiku až po Volhu, od polárního kruhu až po severní Afriku. A i když měl snad v té době nejlepší armádu, začala podléhat přesile. Probuzení ovšem bylo děsivé. Rozvaliny německých měst a továren, Stalin v Berlíně. Dlouhé konflikty totiž nevyhrávají armády, ale ekonomiky. Ta americká a nevyčerpatelné zdroje ruských vojáků převážily. Porážka a hmotné škody však nebylo to nejhorší. Z těch se oteřelo už hodně poražených států. Němci však byli plně konfrontováni s neuvěřitelnou rasovou hrůzností nacistické ideologie, holocaustem a likvidačními tábory. To muselo s morálním sebevědomím národa Kanta, Schillera či Goetheho notně zamávat. A také zamávalo. Vzpamatovávají se z toho dodnes.

Nejprve se stáhli z politiky a věnovali se obnově hospodářství, což se jim obdivuhodně povedlo. Když jsem se jednou později bavil s jedním Němcem, co stálo za kořeny jejich hospodářského zázraku, pominul soudržnost a odhodlanost Němců a lakonicky poznamenal. „Rusové a Američané si odvezli vybavení našich továren a tak jsme si museli pořídit nové, modernější“. Dnes opět Němci hospodářsky vévodí Evropě a i to, že my žijeme v nejlepším období našeho státu, souvisí s tím, že se Němcům daří. Pochopili už, že ovládat Evropu vojensky je nesmysl a navíc zbytečné. Svoji hegemonii v EU mají de facto svoji Čtvrtou říši. Jenomže to není kýžený happyend. Jiným národům sice neubližují, ale mají pocit, že je musí naučit pořádkumilovnosti a německé organizovanosti. Francouzi jsou moc lehkomyšní a pořád by demonstrovali, jižní národy neumí dlouhodobě plánovat a nepřetrhnou se. Slované jsou trochu nepořádní. A tak používají Brusel a jeho nařízení, aby vše narovnali. Britům to natolik vadilo, že odhlasovali brexit.

Ale ani to však není to nejhorší. Konec konců trocha organizovanosti a soudržnosti by prospěla i nám. V duších Němců však stále zůstala pachut' toho, že nedávno hodně ublížili a tak to chtějí jakoby napravit. Proto tak snadno přijali politickou korektnost, vytvořenou americkými levicovými liberály. Pocit viny bílého muže a malování na růžovo jim byl blízký. Jsou až příliš tolerantní a shovívaví. A to nejen ke skutečným obětem válečných konfliktů, ale i k převažující mase ekonomických migrantů, které přilákávají svojí štedrostí. Je to cítit i z již legendárního, a trochu sebemrškačského, úsloví Angely Merkelové „My to zvládneme“. Proč by to měli dnešní Němci zvládat? Kvůli holocaustu?

Ve své morální snaze si neuvědomují, že čelí invazi militantního islámu, který zneužívají teroristé. Ztrácejí pud sebezáchovy a ohrožují své domovy a způsob svého života. Paradoxně ustupují úhlavním nepřítelům těch, kterým kdysi tolik ublížili. Před lety také pozvali Turky, jako levnou pracovní sílu a ono to fungovalo. Jenomže Turci byli tehdy sekulárním národem Kemala Atatürka. Od té doby se islám aktivizoval, získal ekonomické zdroje a zahájil své tažení vůči euro-atlantické civilizaci. Podobně jako kdysi komunisté šířili celosvětovou revoluci. A obdobně jako Němci i islám se poučil, že vojensky to nepůjde. Zkoušejí to teroristickými akty, s kterými si nevíme moc rady. Hlavní silou invaze jsou však islámští imigranti, kteří se v Evropě usadí a založí diasporu. Pak už začnou pracovat dělohy jejich žen, které jsou tou nejúčinnější zbraní. Zvláště ve vymírající Evropě. Ve Francii už je to vidět v no-go zónách, kam se obává chodit i policie. Německo k tomu nemá daleko.

My, kteří jsme se relativně nedávno zbavili komunistické totality a s chutí si užíváme svobody i národnostně homogenního státu jsme na to možná citlivější. Nezasloužíme si proto nálepku xenofobů, rasistů a sobců. Konec konců svými názory chráníme



nejen své domovy, ale i Západoevropany před sebou samými. Bylo by smutné, kdyby se Německu podařilo rozvrátit Evropu potřeťi, tentokrát už asi definitivně. Doufejme, že se to nestane a dělejme pro to vše, co můžeme.

## Kalendárium

- 16.3. -597 Dobyť Jeruzaléma Babylonem (Nabukadnezar II.), odvlčení zajatců
- 18.3. 981 V Libici umírá první známý Slavníkovec, kníže Slavník, měl přemyslovskou Střezislavu
- 25.3.1053 Umírá sv. Prokop, zakl. Sázavského kláštera (\* okolo 990 Chotouň u Českého Brodu)
- 27.3.1357 Za účasti císaře a krále Karla IV. byl slavnostně otevřen hrad Karlštejn.
- 20.3.1393 Spor mezi králem a arcibiskupem Janem z Jenštejna vrcholí usmrcením Jana z Pomuku
- 30.3.1431 Upálena Jana z Arku – proces později uznán neplatným; jediná upálená kacířka svatou
- 25.3.1634 25. března se prvních 150 osadníků vylodilo na pobřeží dnešního Marylandu. De facto tak založili britskou kolonii *Province of Maryland*, která de iure vznikla už o dva roky dříve.
- 13.3.1781 Objevení planety Uran Williamem Herschelem
- 1.3.1815 Napoleon uprchl z Elby a přistál ve Francii
- 28.3.1848 Vydán císařský patent o zrušení roboty od 31.3.1849 pro Čechy a Moravu
- 14.3.1879 V Ulmu narozen Albert Einstein (14. března 1879 až 18. dubna 1955)
- 17.3.1902 Anna Honzáková promuje jako první Češka na pražské lékařské fakultě
- 3.3.1918 Podepsán brestlitevský mír mezi ústředními mocnostmi a Sovětským Ruskem
- 14.3.1939 Vyhlášení Slovenského štátu, Tiso
- 10.3.1948 Umírá Jan Masaryk, československý ministr zahraničí (\* 14. září 1886)
- 2.3.1978 Vladimír Remek byl členem posádky kosmické lodi Sojuz 28, první český kosmonaut
- březen 2014 Rusko anektovalo Krym na základě místního referenda
- Každý březen se muži opijeli při kolektivní oslavě Mezinárodního dne žen 8. března.

## Proč neumíme přijímat kritiku?

Skoro každý se při kritice naježí a připraví se k obraně jako při útoku. Čím to je, když kritika by měla být ozdravná a přispět k zlepšení naší osobnosti? Domnívám se, že je to zejména důsledek malého sebevědomí. Kdekerého z nás jednotlivě a pak i malého národa, který prošel za několik posledních století mnohými ústrky. V mozku zabliká, tak zase jsem ten hloupej a otloukanej. Spojíme si tak nějak automaticky kritiku s celým našim já, zatímco se ve skutečnosti týká jen některých našich názorů a závěrů. A to přece neznamená, že jsme skrz naskrz špatní.

Jistě nikoho nepotěší, že se mýlí, ale inteligentní člověk si uvědomí, že nikdo není neomylný. A místo reflexivní obrany se zamyslí nad tím, co mu kritika vytýká. A pokud ji pochopí, často už ho pak nemrzí a pomůže mu. Tak by to mělo být, ale jsou tu ještě další vlastnosti, které nám ztěžují přijímání kritiky. Je to přebujelý sebevědomí, narcisizmus, sobeckost, závist nebo i to, že kritik nepatří k našim oblíbeným.

Jistě, lidé nejsou andělé a často má vinu na reakci kritizovaného i ten, kdo kritizuje. Kritika přednesená vzrušeným hlasem, často i slovníkem čtvrté cenové skupiny se logicky máji účinkem. Jen opravdu málokdo by pak dokázal říct „A viš, že člověče máš pravdu. To mě vůbec nenapadlo. A mělo.“ Umění kritizovat je neméně důležité, než vlastnost umět kritiku přijmout. Bude to znít, zejména v našich krajích absurdně, ale kritik by měl nejdříve kritizovaného za něco pochválit, vyzdvihnout nějakou jeho kladnou stránku, a teprve pak říci své „ale“. Dostat ho na svoji stranu a pak mu teprve sdělit, v čem s ním nesouhlasí a v čem se podle něho mýlí. Dovedete si to představit na politické scéně v parlamentu? Ale bez snahy umět kritizovat i kritiku přijímat budeme pořád rozdělení na nesmiřitelné tábory.

## Znáte efekt rámování?

Efekt rámování (někteří pro něj používají trefnější název „tunelové vidění“) ukazuje na situaci, kdy

některé věci vypadají navenek jinak, než jaké jsou ve skutečnosti a to kvůli nedostatečným předchozím informacím. Jako skvělý příklad může posloužit klasická scéna z detektivek, v níž někdo vstoupí do místnosti a zahlédne, že na zemi leží mrtvola a nad ní stojí člověk s nožem. V takové situaci má člověk tendenci z nasbíraných informací vydedukovat, že člověk držící nůž, je prostě vrah. Sice to je docela možné, ale určitě to není tak jisté, jak to v první chvíli vypadá. K tomuto závěru jste došli předčasně, aniž byste učinili další důležité šetření.

Pokud je nějaká záležitost prezentována pozitivně, se ziskem či výhodami, tak mají lidé tendenci dát jí přednost a klidně i riskovat. Když je ta samá záležitost zarámována negativně, v podobě konfliktu či ztráty, tak lidé nejsou ochotni riskovat a této záležitosti se vyhýbají. Procentuální rozdíly v souhlasu lidí s věcí prezentovanou pozitivně a negativně přitom mohou být naprosto ohromující. Tento efekt je znám třeba v sázkařství. Pokud pronikne informace, že jeden z klíčových hráčů excelentního týmu je zraněn, sázky na tým rapidně poklesnou, i když ho plně nahradí jiný. Efekt stojí i za tím, proč má díky médiím užitečná chemie tak špatnou pověst. *dle netu*

## Slohová práce žáka ZŠ na téma: Moji rodiče.

Rodiče se dělí na dvě části: matku a otce.

Matka se ještě rozděluje na ženu v domácnosti a v zaměstnání. Doma se potom ještě skládá z manželky, matky, kuchařky, uklízečky, pradleny, zásobovačky, účetní, vychovatelky, ostatní si nepamatuji, ale máma toho umí vyjmenovat víc, jako např. služka, otrok a jiné.

Matka se vyznačuje tím, že se zázračně nachází na více místech najednou, umí v jedné chvíli myslet na sto věcí, přičemž deset věcí dělá současně. Vidím na vlastní oči, jak po návratu z práce dá vařit vodu na sporák, zatímco zadělá na buchty. Přitom jí běží pračka, do které chodí vyměňovat prádlo, mně vymýšlí věty oznamovací, tázací a rozkazovací a naši Olinku zkouší z velké násobilky. Že potom přebalí malého Karlíka a udělá mu Sunar s krupicí si ani nevšimnu. Dvě oči mi na to nestačí. Když potom zasedneme k večeři, všechno je připravené na stole, já mám na teplákách zašité nové díry, Olina má umyté vlasy a prádlo visí na balkoně.

Potají si mámu prohlížím. Máma má opravdu jen dvě ruce a přece, když přijde domů z práce má v jedné velkou a malou kabelku, v druhé dvě síťovky s nákupem a v třetí ... ne, vždyť jsem už povídal, že má jen dvě ruce, ale nese i Karlíka ve fusaku.

Otec se neskládá ani nerozděluje. Nachází se v zaměstnání a doma, ale doma ho najdete málokdy. Kromě snídání a večeření, když sedí u stolu, vyskytuje se obvykle v křesle nebo na gauči a bývá zakrytý novinami. Zanechává po sobě vždy totožné stopy: rozevřené a převrácené noviny a cigaretový popel, někdy i v popelníku. Na rozdíl od mámy, i když má taky dvě ruce, přichází domů s rukama prázdnými. Jestli umí násobilku nevím, ale psát asi neumí, protože mi ještě žakovskou knížku nikdy nepodepsal. A ani není prozkoumané, proč patří do skupiny rodičů, když na rodičovské sdružení vůbec nechodí.

Pan učitel povídal, abychom se při psaní tohoto úkolu zamysleli nad prací svých rodičů. Ve škole přidělují žáka, který řádně nepracuje a neučí se, dobrému a snaživému žákovi, aby se od něj něco naučil. Tak si myslím, že při svatbě přidělují muže ženám, aby je ženy něčemu dobrému naučily a měly na ně dobrý vliv. Moji mámě se to zatím bohužel nepodařilo.

*Pokud by tímhle argumentovaly feministky, tak by na tom něco bylo...*

## Pepíček

Paní učitelka se ptá ve třídě: „Když máte na plotě pět ptáků a jednoho zastřelíte, kolik jich tam zůstane?“ Pepíček se hlásí. „Ani jeden, všichni ptáci odletí po výstřelu“ Paní učitelka přikývne, „Správná odpověď je 4, ale líbí se mi takový způsob uvažování“ Na to Pepíček řekl: „Paní učitelko i já Vám dám jednu otázku. Tři ženy sedí na lavičce a každá má zmrzlinu. První ji opatrně olizuje z boku, druhá ji cumlá ze zhora skoro až ke kornoutu a třetí jemně uhryzává od vršku. Která z nich je vdaná?“ Učitelka se začervená, ale nakonec odpoví: „Podle mně ta druhá, co si zmrzlinu dává celou do úst.“ Pepíček na to řekl: „Správná odpověď je ta, která má prstýnek, ale líbí se mi Váš způsob uvažování.“

## Cizinci v Česku

Za posledních 15 let stoupl jejich počet o více než 300 tisíc. K dnešním dnům jich tu legálně žije kolem půl milionu. A pak, že jsme xenofobové.

	Stát	Počet
1	Ukrajina	126 068
2	Slovensko	115 321
3	Vietnam	60 715
4	Ruská federace	37 551
5	Německo	21 391
6	Polsko	21 109
7	Bulharsko	15 101

## Co určitě neuslyšíte vyslovit ženu:

Nemohl by být náš vztah více fyzický? Být kamarádkou už mě fakt otravuje.

Klidně nechávej záchodové prkýnko nahoře, pro mě je to tak pohodlnější.

Prosím tě, nevyhazuj to staré tričko. Ty díry na zádech a fleky na břiše jsou fakt super.

Nemám v tom malý zadek?

Myslím, že tvoje říhání je opravdu sexy.

Samozřejmě bych chtěla mít sex ve třech s mojí nejlepší kamarádkou.

Proč nechceš jít dnes večer s přáteli na striptýz?

Nešpiň přibory, budeme jíst rukama.

Zápach benzínu a oleje mě fakt vzrušuje, uděláme si to v autě.

Rozumím ti.

Tahle košile ještě smrdí, klidně si ji oblékni.

Neopravuj ten záchod, ráda budu chodit ven za keř.

Nezhubla jsem moc?

## Test před svatbou

Měl jsem se ženit. V den svatby jsem přijel k domu své nevěsty. Když jsem vesel dovnitř, nebyl tam nikdo jen matka mé nastávající. Byla to velmi atraktivní žena. Chvilí jsme si povíдали a pak mi řekla, že jsem se ji vždycky líbil. Bez dlouhých okolků mi navrhla, že se spolu pomilujeme. Byl jsem neschopný cokoli říci. Řekla, že teď půjde nahoru do své ložnice a je na mne, jestli půjdu za ni nebo odejdu. Pomalu stoupala po schodech a já se díval na její krásné pozadí. Pak jsem se otočil a vyšel z domu. Za dveřmi čekal její manžel, objal mne a řekl, že jsem obstál v jejich zkoušce. Nyní vědí, že je na mne spoleh a že mi svou dceru mohou s klidem v duši svěřit.

A poučení z tohoto příběhu? - Vždycky nechávej kondomy v autě!! *z netu*



*Tak blíží se jaro, proč ne ...*

Řešení úlohy: Medvěd musí být samozřejmě polární, bílý.:-) Nemá cenu počítat postupně dráhu mouchy (což je nějaká klesající posloupnost). Nejjednodušší je spočítat dobu, po kterou létala (tj. dobu do srážky vlaků) a pak jednoduše z její rychlosti určit nalétanou vzdálenost.

Vlaky se srazí v polovině trati. To je za 45 minut. Za tu dobu moucha uletěla 75 km.

## A slovo závěrem

Trump se dohaduje s Kim Čong-Unem, Britové nevědí, co s brexitem, my co s polským hovězím, ale vy si užijte krásných předjarních dnů a prvních květů nadcházejícího jara. To je oč tu běží.